

не! нека бжде, не както Азъ искамъ, а както Ти искашъ, Мой Небесний Татко!

Тогава, гласи преданието, отново се яви при Него духътъ—изкусителъ, князътъ на тоя свѣтъ. Христосъ отново видѣ мрачното лице на ненавистника на човѣшкия родъ. Посрѣдъ нощния мракъ той разви предъ очитѣ на Иисуса ужасна картина. Всички престѣпления на хората, извършени отъ началото на свѣта: хората завиждатъ, клеветятъ, единъ други се хулятъ, всички ужаси на кървавитѣ войни, всички звѣрства на хората се извършватъ предъ очитѣ на Господа. Хората изтезаватъ своитѣ братя, кожитѣ отъ гърба имъ свличатъ, тѣлата имъ разкъсватъ, безъ ржце и крака ги оставятъ, живи ги закопаватъ, на слабъ огънъ ги горятъ, съ гладъ ги морятъ, бащи убиватъ децата си, деца убиватъ бацитѣ и майкитѣ си. Страшна бездна, пълна съ кървави дѣла, все по-дълбоко и по-дълбоко се разтваряше предъ Христа... Той се стресна.

— Е какво? — каза князътъ на свѣта. Ти искашъ да вземешъ на Себе си всичкитѣ тия грѣхове и мислишъ, че нѣма да паднешъ подъ тѣхната тежестъ?

— Искамъ!—отговори Христосъ.

Тогава нова картина се разви предъ очитѣ му.

Той видѣ ония, които вѣрватъ въ Него и Го обичатъ. Видѣ ги оковани въ вериги, хвърлени въ тъмници, изложени на страшни мъчения. Предъ очитѣ му ги изтезаваша враговетѣ на правдата. Хвърляха ги на кучетата и дивитѣ звѣрове за храна, рѣжеха ги на парчета, пържеха ги живи на огньо-

ве, или облѣни съ смола ги палѣха като факли, или най-сетне ги разпѣваха и раздираха на две половини. Сърдцето на Иисуса се обливаше съ кръвъ. Той ронѣше горчиви сълзи.

— Е какво?—каза князътъ на тоя свѣтъ, — Ти виждашъ, какво ще бжде съ ония, които приематъ Твое то учение. Нима Ти желаетъ човѣчеството да купи Твое то учение съ такава ужасна цена?

— Искамъ!—отговори Христосъ.

И трета картина изплува предъ Неговитѣ очи изъ нощната тъмнина — страшна кръвна картина. Между ония, които приематъ учението Му, изникватъ диви, кървави разпри. Христосъ виждаше страшнитѣ изтезания, на които християнитѣ излагаха своитѣ братя, сжщо така християни. Той виждаше голѣми клади и огньове, на които изгарятъ ония, които Го обичатъ. На всѣкжде по цѣлата земя се пролива християнска кръвъ, на всѣкжде се чуватъ покѣртителни въздишки и като че ли цѣлата земя димѣше отъ тѣхната кръвъ.

— Искашъ ли и това? — попита князътъ на свѣта.

Христосъ отново вдигна очи къмъ небето.

— „Татко мой, — извика Той, — увеличи, удесетори Моитѣ мъчения, но да се изпълни Твоята света воля“!

И Той отново падна изнемощѣлъ на земята.

Князътъ на свѣта се изгуби. Вѣтърътъ утихна, и посрѣдъ настала тишина се яви небесенъ ангелъ. Той повдигна Христа, подкрепи Го и Му помогна въ молитвата. И подкрепенъ съ твърдата вѣра въ Божията благость, Хри-